

Ἐθάδ' ἄμα τροχίωσ' ἄρτοι, ἢ δίσσασι ἀμαζαί.
Θρεπτοίρ' αἱ δὲ ἦσαν ἔμεγαλο δῖος,
Τὰς δ' ἀμφοτέρας ποταμῶ εἰλείταίεοικώς
Τοῖς θνητοῖς φοβερόν κ' μέγα θαῦμα, δράκων
Ἔστι κ' εἰδωλον, τὸ μὲν ἔπις ἴπισταται εἰπεῖν,
Τι πράττει, γνῶναι ἀμφοδὸν ἢ δὲ σαφῶς,
Ἄυτ' ἑκάκεῖνον σέφανον Διόνυζ' ἔθηκεν,
Σῆμα λυποχουδρῆν τῆ Ἀριάδνῃ ἔμει,
Σκέπτεο δὲ ὄμους ὀφιδόχου σφῶδρα φάειν ἔ,
Καὶ χηλῶν μεγαλῶς φῶς μὴ ἀγαυὸν ὄρα
Ἐνθάδε κ' ἄρτοφύλαξ φέρεται ἐλαίοντι εἰοικώς
Ἰχθύες ἀρκτῶρ', καρκίν' ἢ δὲ λέων,
Ἡνίοχ' τ' ἔριφοίθ', ὑάδες τε καὶ ἀενίη αἴξ
Πὰρ ποσὶν ἠνίοχου ταύρου ἐνεσι κέρα,
Καὶ κηφεὺς τανύων χεῖρας κ' δάκρυα λείβων,
Δαιμονίη τε δάμαρ καοσίεπεια πάρα,
Ἀνδρομέδης μάλ' αἰνὸν ἀγαλμα κυλίνδετα ὦδε,
Τῆς ἀποραδίω κείτα ζῶματα πάντα ἔτι.
Παρθέν' αἰγλήεντα σάχην μὲν χερσὶ φέρουσα,
Ἄιδρας ἔπι συγορῶς μισέει ἢ δὲ συγεί.
Ἄλλ' ἔπις πάντας δύνάτα σὺν ἀστέρας εἰπεῖν,
Οἱ περὶ κυλίνδοντα αἰεὶν ἀνδύτε τέλεις,
Ἐμὴ Ἰωάννης ἔτ' ἄπαντι ὄβριμ' ἀνὴρ,
Ἐν βραχέσιν τέτοις ἀστρα πῖναξι γράφων,
Ἄλλ' ἔπειδ' ὁ ζῶς ἀνθρώποις ἠπίος ἔστι,
Δεξιὰ σημαίνων καὶ ἴπ' ἔργον ἄγων.
Χρήμιν ἀειπρῶθόν τε καὶ ὑσατον ἰλάσκεσθαι,
Καὶ ταυτῶ ὑμνος, κάλλιμα δῶρα, φέρειν.
Ὅπ' ἀνεμων, ὑετ' ἔπε ὁμῶς, κ' χείματ' αὐτον,
Ουρανῶ εἰν ἐδάφει σήματ' ἔθηκεν ἔδ.